

de març o abril no va merèixer altra contesta que en el mes d'agost quatre ratlles d'excusa pel retràs, però sense dir res del fons de la mateixa, una nova carta tampoc fou contestada i en preguntar una persona influent en les oficines de la Direcció de la Mutualitat, per què passava això, se li digué que "per no comprometre'ns".

"I així ha arribat el moment actual en què cal pendre una orientació definitiva.

"Per una part veiem que rebíem d'una Entitat que ha d'ésser de germanor un tracte que no creiem havia de merèixer la vídua d'un company; per altra part, les persones afectes a la Mutualitat ens pregunuen insistim una vegada més en l'arrencament amistós.

"Segons sembla, s'havia parlat del nostre assumpte plantejant exclusivament la qüestió de dret. No és pas aquest el caire que desitgem examini vostè.

"A la nostra manera de veure (i així ho han entès persones d'alts coneixements i situació, de qui hem pres consell) altre ha d'ésser el punt de mira.

"Entre el moment en què el meu marit féu el pagament de garantia i el moment que aquest ingressà en la Caixa de la Mutualitat, existí un retràs inexplicable ja que sobrepassà mig any.

"D'aquest retràs fou únicament responsable la Mutualitat, sigui per negligència del mandatari de la mateixa, sigui per defecte d'organització.

"Els perjudicis que això pogués ocasionar no poden caure damunt l'associat, sinó que han d'ésser a càrrec del responsable, la Mutualitat.

"Aquest és l'aspecte moral del fet.

"Quins són els perjudicis?

"Per a poder judicar-los hem de seguir el curs normal de les coses.

"Si el pagament hagués ingressat en el mes de juny com havia d'ingressar, no havent-hi un fonament per a poder oposar (i aquest no hi era, com pot provar-se plenament), l'admissió s'hauria fet seguidament.

Prova d'això és la data d'admissió dels senyors Roura i Tomasha, els quals pagaments foren detinguts i que als pocs dies d'ingressar en caixa foren admesos.

"Vegi's, doncs, bé, que la nostra reclamació no és la d'un no associat que vol cobrar, sinó la d'un company que féu tot el necessari per ésser associat i que havia d'ésser-ho si no hagués mitjan-

cat aquesta negligència, omissió o mala gestió administrativa.

"De fet, veritablement, no estava admès; moralment ho era. En aquest aspecte esperem la solució.

"Hem volgut apurar tots els mitjans amistosos encara que alguns ens hagin decebut per haver trobat un tractament que no esperàvem però que ha estat compensat amb escreix per l'amabilitat i atenció rebudes especialment dels Drs. Presta, Moll i vostè, senyor President.

"El coneixement que tinc de la rectitud de vostè i companys de Junta em fa esperar que junts arribarem a bon fi.

"Les despeses que això causi a la Mutualitat seran, segons creiem, ben acceptades pels companys associats, ja que seran sols un retorn a les atencions que sempre tingué per a ells aquell que predicava amb l'exemple la germanor que és la capçalera de la Mutualitat.—Vich, 27 desembre de 1928.—Signa, Dolors Fatjó, Vda. Terricabras."

Junt amb l'anterior comunicació es presentà en la sessió del Consell de la Mutual, anteriorment esmentada, el següent informe de Secretaria respecte a l'esdevenut en el cas del soci mort doctor Josep M. Terricabras i Comella, de Vich.

"El dia 27 d'abril de 1927 consten registrades en el registre de sollicituds de la Mutual Mèdica les assenyalades de núm. 6.688 - 6.689 - 6.690 - 6.691, corresponents als Grups IV i V d'Invalidesa i II i III de Vida, respectivament, presentades pel Dr. Josep M. Terricabras.

"El mateix dia 27 d'abril de 1927, seguint la norma vigent en aquella data, s'estén el rebut de garantia pel total de les quatre sollicituds presentades (figura la matriu en el talonari).

"Amb la relació dels rebuts del mes de maig, probablement enviada durant els primers deu dies d'aquest mes de maig de 1927, s'envia al recaptador de Vich, senyor Miquel Bellmunt, el rebut de garantia a nom del Dr. Terricabras.

"El dia 2 de juliol de 1927, el recaptador de Vich, senyor Bellmunt, després d'una visita feta a Vich per obtenir la liquidació, envià una remesa de diners a compte, sense liquidar el rebut de la garantia del Dr. Terricabras.

"El dia 9 de gener de 1928, o sigui, el mateix dia que ocorria la mort del Dr. Terricabras, a la tarda el recaptador de Vich, senyor Bellmunt, es